

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719200153
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6719200153.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobkyne Ľ. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. Š.H. XXX/X, XXX XX O., zastúpená JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom, so sídlom Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, IČO: 31772854, proti žalovanému Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36853186, o zaplatenie 939,94 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 14.01.2019 bola formou elektronického podania na tunajší súd doručená žaloba žalobkyne zo dňa 05.12.2018, ktorou sa domáhala toho, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 939,94 € spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 939,94 € od 06.10.2018 do zaplatenia, a tiež nahradiť jej trovy konania v plnom rozsahu.

Žalobkyňa žalobu zdôvodnila tým, že ona ako dedič po poručiťovi F. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „poručiťel“), uhradila na bankové účty žalovaného sumu presahujúcu výšku pohľadávok, ktoré si do dedičstva prihlásil žalovaný po poručiťovi vedenom Okresným súdom vo Zvolene prostredníctvom notára ako súdneho komisára JUDr. Želmíry Boborovej, pod sp.zn. 18D/7/2017, D not 36/2017 v celkovej výške 6.381,09 €. V tejto výške prihlásené pohľadávky do dedičského konania žalovaným pozostávali z titulu osobného účtu č.X. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného na meno poručiťela, ktorú pohľadávku si žalovaný ku dňu smrti poručiťela vyčísľil vo výške - 3,92 €, z titulu pôžičky č.XXXXXXX, ktorú si u žalovaného poručiťel vzal, a ktorá bola ku dňu smrti poručiťela vyčíslená vo výške - 2.845,88 € a z titulu pôžičky č.104300, ktorú si tiež u žalovaného poručiťel vzal, a ktorá ku dňu smrti poručiťela bola vyčíslená vo výške - 3.531,29 €. Žalobkyňa ako dedič po poručiťovi žalovanému spolu uhradila sumu 7.321,03 €, a to 3 vkladmi na tam uvedené účty so špecifikovaným IBAN dňa 02.05.2017 22,- €, dňa 09.05.2017 4.055,04 € a tiež 09.05.2017 3.243,99 €. Vzhľadom k tomu žalobkyňa žalovanému uhradila o 939,94 € viac, ako si žalovaný prihlásil do dedičského konania z titulu pohľadávok voči poručiťovi a preto táto suma bola žalobkyňou uhradená žalovanému bez právneho titulu. Žalobkyňa ďalej poukazovala na vzájomnú korešpondenciu so žalovaným, keď sa na neho obrátila s podnetom zo dňa 18.05.2017, ktorý žalovaný prijal ako reklamáciu, pričom na túto sťažnosť žalovaný reagoval listom zo dňa 01.06.2017. Následne sa právny zástupca žalobkyne doporučeným listom zo dňa 01.10.2018 opätovne obrátil na žalovaného s pokusom o mimosúdne usporiadanie veci, s tým, že na túto výzvu reagoval žalovaný listom zo dňa 10.10.2018 a tiež listom zo dňa 23.10.2018, na čo reagoval právny zástupca žalobkyne listom zo dňa 25.10.2018, následne žalovaný listom zo dňa 04.11.2018 a listom zo dňa 28.11.2018, s tým, že zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Žalobkyňa

zároveň poukázala na to, že sa s podnetom na prešetrenie obrátila aj na bankového ombudsmana, s tým, že podľa jeho názoru tento stav vykazuje znaky bezdôvodného obohatenia, čo je vecou preskúmania a dokazovania v rámci Civilného sporového konania na súde.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že nakoľko žalovaný pohľadávky zosplatnil dňa 31.12.2016 z dôvodu porušenia zmluvných podmienok zo strany poručiťľa, čo aj žalobkyni oznámil listom zo dňa 01.06.2017, podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (napr. vid' rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, rozsudok R 59/1998, rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS 476/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp.zn.6Co/190/2014 atď.) má veriteľ právo na riadne úroky z úveru len do jeho zosplatnenia. Po právnej stránke žalobkyňa žalobu zdôvodnila odkazom na ustanovenie § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a vo vzťahu k nároku na zaplatenie úrokov z omeškania s odkazom na ustanovenie § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z..

2. Dňa 13.02.2019 bolo na tunajší súd doručené formou elektronického podania vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe, v ktorom okrem iného uviedli, že bežný účet č.XXXXXXXXXXX, vedený na meno poručiťľa, tak ako to vyplýva z výpisu z tohto účtu, vykazoval záporný zostatok 3,94 € už v mesiaci november 2016, pričom tento debetný zostatok sa v ďalších mesiacoch prehlboval a v mesiaci apríl 2017 vykazoval záporný zostatok vo výške 21,05 €. V mesiaci máj 2017, kedy žalobkyňa uhradila na tento bežný účet sumu 22,- €, bol tento vklad použitý na úhradu záporného zostatku 21,50 € a zaplatenie poplatku za hotovostný vklad vo výške 0,5 € a prevod na úverový účet poručiťľa za účelom splatenia časti istiny jeho úveru vo výške 0,45 €, tým bol zostatok účtu vyrovnaný a bežný účet zrušený. V súlade s predmetným uznesením o dedičstve zo dňa 21.04.2017 pod č.18D/7/2017 sa žalobkyňa ako dedič poručiťľa stala univerzálnym právnym nástupcom poručiťľa ako majiteľa bežného účtu a vstúpila tak do práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o vedení bežného účtu. S poukazom na to prijatý vklad vo výške 22,- €, vykonaný žalobkyňou dňa 02.05.2019, bol prijatý na riadne vedený bežný účet jeho majiteľa, ktorý bol následne z jeho vôle zrušený a preto nemohol sa žalovaný nijakým spôsobom na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť.

Žalovaný poskytol poručiťľovi spotrebiteľský úver č.XXXXXX, ktorý nim bol čerpaný dňa 07.05.2015 vo výške 3.100,- € a poručiťľom bol riadne splácaný do mesiaca august 2016, s tým, že posledná splátka úveru bola vykonaná dňa 09.12.2016. Výška zostatku istiny úveru ku dňu smrti poručiťľa žalobcu predstavovala 2.845,88 € a túto čiastku si žalovaný z titulu istiny úveru prihlásil v dedičskom konaní po poručiťľovi. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na znenie ustanovenia § 579 ods. 1 OZ, § 460 a § 470 ods. 1 OZ, s tým, že v súlade s teóriou občianskeho práva súkromného nie je smrť dlžníka dôvodom na zmenu v obsahu záväzku, ale predstavuje zmenu v osobe dlžníka. Žalobkyňa dedičstvo nadobudla ku dňu smrti poručiťľa, t.j. 06.01.2017, v zmysle predmetného uznesenia o dedičstve zo dňa 21.04.2017. Pohľadávka žalovaného týkajúca sa úveru je riadne zapísaná medzi pasívami v tomto uznesení. Žalobkyňa sa stala pritom nadobúdateľom polovice tohto dlhu z titulu dedenia a druhú polovicu nadobudla z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou dedičov o vysporiadaní dedičstva. Žalobkyňa vykonala dňa 09.05.2017 úhradu vo výške 3.243,99 €, ktorá bola použitá na vyrovnanie zostatku istiny úveru vo výške prihlásenej v dedičskom konaní 2.845,43 € (0,45 € bolo uhradené prevodom z bežného účtu dňa 04.05.2017), a to 5 samostatnými čiastkami tak, ako to vyplýva z výpisu z úverového účtu. Ďalej bola úhrada použitá na vyrovnanie zostatku splatných úrokov za obdobie pred smrťou poručiťľa a tiež obdobia od smrti poručiťľa do riadneho zaplatenia celého zostatku istiny úveru. Celková výška úrokov predstavovala čiastku 282,08 €. Úhrada vykonaná žalobkyňou bola tiež použitá na vyrovnanie splatných a v tom čase dlžných čiastok z titulu poplatkov za zaslanie výzvy, za poistenie úveru a dojednaných zmluvných pokút. Tiež všetko špecifikované vo výpise z úverového účtu. Žalovaný poskytol poručiťľovi aj spotrebiteľský úver č.104300, ktorý bol poručiťľom čerpaný dňa 03.11.2015 vo výške 3.700,- € a tento bol poručiťľom riadne splácaný do mesiaca júl 2016, s tým, že posledná úhrada splátky úveru bola vykonaná 12.09.2016. Výška zostatku istiny úveru ku dňu smrti poručiťľa žalobcu predstavovala 3.531,29 €, ktorú si žalovaný z titulu istiny úveru prihlásil v dedičskom konaní po poručiťľovi. Aj vo vzťahu k tomuto úveru sa žalobkyňa stala nadobúdateľom polovice tohto dlhu z titulu dedenia a druhú polovicu nadobudla z titulu vyporiadania BSM dohodou dedičov o vysporiadaní dedičstva tak, ako to vyplýva z predmetného uznesenia o dedičstve zo dňa 21.04.2017. Žalobkyňa vykonala dňa 09.05.2017 úhradu vo výške 4.055,04 €, ktorá bola použitá na vyrovnanie zostatku istiny úveru vo výške prihlásenej v dedičskom konaní 3.531,29 €, tiež na vyrovnanie zostatku splatných úrokov za obdobie pred smrťou poručiťľa a tiež od smrti poručiťľa do riadneho zaplatenia celého zostatku istiny úveru v celkovej výške 393,10 € a ešte úhrada bola použitá na vyrovnanie splatných a v tom čase dlžných čiastok z titulu poplatkov za zaslanie výzvy, poplatkov za poistenie úveru

a dojednaných zmluvných pokút, s tým, že podrobne sú tieto všetky uvedené v priloženom výpise z úverového účtu.

Ohľadne nároku na úroky po splatnosti žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR, ktoré majú vyvracať tvrdenia žalobkyne o zákaze úročenia splatného dlhu, a to konkrétne rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.10.2014, sp.zn.3Obdo/67/2013, rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27.06.2007, sp.zn.33Odo/657/2005, publikovaného pod C5404, rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24.07.2014, sp.zn.33Cdo/1401/2014 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 25.09.2003 sp.zn.33Odo/518/2003, publikovaného pod C2259. Povinnosť dlžníka platiť úroky až do doby skutočného vrátenia poskytnutého úveru veriteľovi majú potvrdzovať aj viaceré rozhodnutia Krajských súdov SR, keď žalovaný odcitoval rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.03.2018, sp.zn.8Co/138/2017, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.08.2017, sp.zn.1Co/393/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.02.2016, sp.zn.1Co/65/2016, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.01.2014, sp.zn.4Cob/146/2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.10.2013, sp.zn.43Cob/186/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.10.2012, sp.zn.14Co/83/2012 a tiež uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.11.2016, sp.zn.11Co/344/2016, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.08.2016, sp.zn.43Cob/129/2016 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.02.2016, sp.zn.19Co/472/2014. Žalovaný tiež poukázal na znenie § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, z ktorých podľa neho nevyplýva povinnosť dlžníka platiť za poskytnuté peňažné prostriedky úroky, ktoré by boli limitované splatnosťou úveru, naopak je možné výkladom týchto ustanovení dospieť k záveru, že je dlžník povinný platiť úroky až do skutočného vrátenia peňažných prostriedkov, čo znamená, že úročenie pohľadávky po splatnosti peňažného záväzku úrokom z omeškania a súčasne úrokom podľa § 502 Obchodného zákonníka nie je zákonom vylúčené, keďže ide o 2 rozdielne inštitúty plniace odlišné funkcie. Za absurdné označil žalovaný, ak by sa dlžník častokrát úmyselne nesplatením mohol takto zbaviť svojej povinnosti platiť úroky, pričom vo vzťahu k tomuto právnomu názoru odkázal aj na právnu teóriu, keď odcitoval príslušné komentáre jednotlivých autorov k Obchodnému zákonníku, resp. právne názory vyslovené v odbornej literatúre.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal nárok na náhradu trov konania.

3. Dňa 12.03.2019 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného zo dňa 11.03.2019, v ktorom okrem iného uviedla, že žalovanému omylom uhradila na bankové účty sumu presahujúcu výšku pohľadávok, ktoré si do dedičstva prihlásil žalovaný po poručiťovi vedenom tunajším súdom prostredníctvom notára ako súdneho komisára JUDr. Želmíry Boborovej, keď žalovanému uhradila viac o 939,94 € a táto suma teda bola uhradená bez právneho titulu, čo má potvrdzovať aj stanovisko bankového ombudsmana, na ktorého sa obrátila s písomným podnetom, keď bankový ombudsman mal za to, že tento stav vykazuje znaky bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa tiež poukázala na znenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008 a následne v znení účinnom od 01.04.2015 a tiež na znenie § 54 ods. 1 OZ účinného od 01.04.2004. Vyhlásením predčasnej splatnosti zo strany veriteľa v zmysle ustanovenia § 565 OZ zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká. Zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy. Z tejto zmluvy teda zaniká aj povinnosť spotrebiteľa splácať veriteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny ďalšie riadne úroky. Zo zákona spotrebiteľovi vzniká voči veriteľovi nová povinnosť „zaplatiť celú pohľadávku“, teda povinnosť zaplatiť veriteľovi nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorých sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania s vrátením týchto prostriedkov teda bola žalobkyňa povinná platiť výlučne úroky z omeškania, nie však riadne úroky. Argumentáciu žalovaného opretú o ustanovenie § 502 a 503 ods. 3 Obchodného zákonníka označila za účelovú a nesprávnu. Ak žalovaný popri riadnych úrokoch od nej požadoval aj úroky z omeškania z istiny, tým sa istina úročila duplicitne. Takejto požiadavke má súd odoprieť ochranu z titulu rozporu s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ), prípadne vzhľadom na zjavné zneužitie práva (článok 5 C.s.p.). Povinnosť spotrebiteľa platiť riadne úroky veriteľovi potom, čo on vykonaním jednostranného právneho úkonu ukončil zmluvný vzťah s ním, nevyplýva zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu, naopak z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka výslovne vyplýva splatnosť úrokov k času vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky žalovanému, nie k ich skutočnému vráteniu. S poukazom na tieto skutočnosti zotrvala žalobkyňa na podanej žalobe.

4. Dňa 29.03.2019 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 28.03.2019, v ktorom uviedol, že v plnom rozsahu zotrvávajú na svojich vyjadreniach, pričom viacero súdnych rozhodnutí potvrdzuje skutočnosť, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru nezaniká povinnosť dlžníka platiť riadne úroky, ale táto zaniká až riadnym splatením úveru. Keďže pôvodný dlžník pred splatením úveru zomrel, táto povinnosť ku dňu jeho smrti v plnom rozsahu prešla na žalobkyňu a žalovaný bol oprávnený preto od nej požadovať zaplatenie aj týchto úrokov. S poukazom na to žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 26.06.2019, na ktoré sa nedostavila žalobkyňa, dostavil sa jej právny zástupca, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Nepřítomnosť klientky ospravedlnil z dôvodu plánovaného vyšetrenia. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, dostavil sa právny zástupca žalovaného, ktorého súd na toto pojednávanie nepredvolával, nakoľko splnomocnenie na zastupovanie žalovaného v tomto konaní bolo súdu predložené krátkou cestou až pred otvorením pojednávania. Napriek tejto skutočnosti právny zástupca žalovaného vyslovil súhlas s tým, aby súd pojednával. Žalovaný mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, pričom jeho neúčast' ospravedlnil právny zástupca. Súd postupoval v súlade s § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v nepřítomnosti žalobkyne a žalovaného.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložili strany sporu v priebehu konania a to: uznesenie Okresného súdu vo Zvolene rozhodnuté prostredníctvom notára JUDr. Želmíry Boborovej zo dňa 11.02.2017 sp.zn.18D/7/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.04.2017 z č.l.7-13, žiadosť o vysporiadanie dedičstva po poručiteľovi z č.l.14, vklady v hotovosti zo dňa 02.05.2017 a 09.05.2017 z č.l.15-17, list žalovaného zo dňa 31.05.2017 z č.l.18, list bankového ombudsmana z č.l.19-21, list právneho zástupcu žalobkyne z č.l.22, poštové podacie lístky z č.l.23, list žalovaného z č.l.24-25, list právneho zástupcu žalobkyne z č.l.26 vrátane poštových podacích lístkov z č.l.27, list žalovaného z č.l.28, výpisy z účtu z č.l.56-75, históriu transakcií na úvere č.úveru XXXXXX z č.l.76, históriu transakcií na úvere č.úveru XXXXXX z č.l.77, históriu poplatkov uhradených na úvere č.XXXXXX z č.l.87-88, históriu poplatkov uhradených na úvere č.XXXXXX z č.l.89-90, a tiež sa oboznámil s prednesmi právnych zástupcov strán sporu na pojednávaní, pričom zistil tento skutkový stav.

Z prednesu právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní súd okrem iného zistil, že sa v celom rozsahu pridržiaval podanej žaloby a ich ďalších vyjadrení a nad rámec toho po vyslovení predbežného právneho názoru súdu, ktorý postupoval v zmysle § 181 ods. 2 C.s.p., ešte k veci uviedol, že podľa ich názoru pohľadávka nemala patriť do BSM, keďže len nebohý manžel žalobkyne bol vo vzťahu so žalovaným a podľa ich názoru ani v rámci uznesenia, ktorým sa vyporiadavalo dedičstvo, nedošlo k vyporiadaniu BSM. Celá žaloba je postavená na tom, že za dlhy poručiteľa dedičia zodpovedajú len do výšky nadobudnutého dedičstva, s tým, že ďalšie úročenie po smrti poručiteľa už neprichádza do úvahy. Bankový ombudsman vo svojom vyjadrení správne uviedol, že jej spotrebiteľské práva neboli porušené, keďže ona nebola účastníkom tohto zmluvného vzťahu, resp. zmluvných vzťahov so žalovaným, čiže má sa vychádzať z výšky pohľadávky existujúcej ku dňu smrti poručiteľa a táto už nemohla byť následne navyšovaná. Preto aj rozhodnutia súdov, na ktoré poukazovala protistrana, nie sú pre tento prípad použiteľné, keďže žaloba nie je postavená na tej skutočnosti, že by sa žalobkyňa domáhala vrátenia plnenia z titulu úroku z úveru, ktorý mala platiť v zmysle úverovej zmluvy, ale je postavená na tom, že sa domáha vrátenia plnenia z titulu, že plnila nad rámec toho, za čo ako dedič zodpovedala, pokiaľ ide o rozsah jej dedičského podielu. Tiež uviedol, že pokiaľ by bolo dedičstvo predĺžené, žalovaný by si voči žalobkyňi nemohol uplatňovať žiadne plnenie, v takom prípade titulom vyporiadania BSM. Na záver ešte uviedol, že nie je pravdou, že nešpecifikovali, z akého konkrétneho dôvodu malo toto bezdôvodné obohatenie vzniknúť, keď odkázal už na list zo dňa 25.11.2018, v ktorom žalobkyňa kvalifikovaným spôsobom špecifikovala, že bezdôvodné obohatenie malo vzniknúť z dôvodu plnenia bez právneho dôvodu. Navyše žalobkyňa ani nie je povinná právne kvalifikovať uplatnený nárok vychádzajúci zo zásady, že súd pozná právo. Zotrvali teda na tom, že na žalobkyňu neprešli práva a povinnosti z predmetných zmlúv o úvere a dedič zodpovedá za dlhy poručiteľa len do výšky nadobudnutého dedičstva, pričom výška týchto dlhov musí byť špecifikovaná ku dňu smrti. S poukazom na to žalobkyňa zaplatila viac ako bola povinná žalovanému plniť. Obrana žalovaného v tom zmysle, že žalobkyňa plnila dobrovoľne, je bezpredmetná a preto, keď ho vyzvala na vrátenie predmetnej sumy, mal povinnosť toto vrátiť, keďže si bol vedomý, že v rámci dedičského konania si uplatnili len nárok vo výške 6.381,09 € a žalovaná plnila sumu 7.321,03 €.

Z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní súd okrem iného zistil, že sa v celom rozsahu pridržiavali podaných vyjadrení a nad rámec toho k veci uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha

zaplatenia predmetnej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia, avšak nešpecifikovala, na základe ktorej konkrétnej skutkovej podstaty by toto bezdôvodné obohatenie malo vzniknúť. Tiež poukázal na vyslovený názor bankového ombudsmana, ktorý uviedol, že nebolo zistené žiadne porušenie spotrebiteľských práv na strane žalobkyne. Okrem toho odkázal na ustanovenie § 454 Občianskeho zákonníka, s tým, že pokiaľ by aj bolo preukázané, že sa plnilo nad rámec dedičského podielu, v takom prípade by neboli oni pasívne legitimovaní v tomto spore, v dôsledku čoho namietol ich pasívnu vecnú legitímáciu v konaní. Pohľadávka v rámci dedičského konania bola vyčíslená, pokiaľ ide o istinu ku dňu smrti poručiťa, avšak ďalej tam bola pohľadávka navyšovaná o príslušenstvo, t.j. úroky z úveru, ako i úroky z omeškania, s tým, že zotrvali na tom, že na tieto nároky má žalovaný právo aj po zosplatnení úveru. Podľa ich názoru táto otázka doposiaľ jednoznačne nebola vyriešená žiadnou vyššou súdnou autoritou, a v zásade by sa teda malo vychádzať z doktríny, ktorú prezentoval vo svojom rozhodnutí Najvyšší súd SR v konaní sp.zn.3Obdo/67/2013, resp. ak absentuje jednoznačné stanovisko Najvyššieho súdu SR k otázke ďalšieho uplatňovania úrokov z úveru po zosplatnení, má každý sudca v danej veci zaujať vlastný právny názor, avšak oni vychádzajú jednoznačne z toho, že ak by sa prijal ten právny názor, že po predčasnom zosplatnení úveru by už dlžník nebol povinný platiť úroky z úveru, dochádzalo by tým k neodôvodnenému zvýhodneniu dlžníka a znevýhodneniu veriteľa, napriek tomu, že k porušeniu povinnosti došlo na strane dlžníka. Krátkou cestou zároveň súdu doručil rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn.3Obdo/67/2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn.43Co/13/2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn.16CoPr/5/2018-122 a uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp.zn.7Co/85/2018-160, kde sa sudy vysporiadavali práve s touto otázkou. Po vyslovení predbežného právneho posúdenia veci súdom právny zástupca žalovaného v reakcii na to ešte uviedol, že žalovaný je bankou a zo strany žalobkyne sa jednalo o dobrovoľné plnenie, ku ktorému došlo bezprostredne po rozhodnutí o vyporiadaní dedičstva, s tým, že žalobkyňa plnila 3 samostatnými vkladmi na konkrétne účty za konkrétnym účelom, pričom sa jednalo o manželku poručiťa a zároveň dediča po poručiťovi, takže žalovaný nemal za to, že by mu bolo plnené niečo nad rámec toho, na čo mal nárok, a teda že by bol povinný vrátiť tieto platby poskytnuté zo strany žalobkyne. Taktiež podľa ich názoru na strane žalovaného nedošlo k porušeniu dobrých mravov. Rovnako žalobkyňa neodmietla dedičstvo a ani nijakým spôsobom v rámci dedičského konania neboli sponchybné tieto pohľadávky uplatnené žalovaným.

Z uznesenia Okresného súdu Zvolen, konajúceho prostredníctvom notára JUDr. Želmíry Boborovej, ako súdneho komisára zo dňa 11.02.2017, sp.zn.18D/7/2017, D not 36/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.04.2017 súd okrem iného zistil, že sa jedná o uznesenie vydané v dedičskej veci po poručiťovi F. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, ktorého účastníkmi boli L. M., nar. XX.XX.XXXX, manželka, H. M., nar. XX.XX.XXXX, syn, U. Q., nar. XX.XX.XXXX, dcéra, L. M., nar. XX.XX.XXXX, dcéra, pričom týmto rozhodnutím sa v zmysle bodu I. vyporiadalo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov pozostávajúce z tam špecifikovaného majetku, ako i pasív, okrem iného je v rámci pasív uvedená aj pohľadávka Prima banka, a.s. Žilina z titulu osobného účtu X. na meno poručiťa F. M., ku dňu smrti poručiťa vo výške - 3,92 €, pohľadávka Prima banka, a.s. Žilina z titulu pôžičky č.XXXXXX na meno poručiťa F. M., ku dňu smrti poručiťa vo výške - 2.845,88 € a pohľadávka Prima banka, a.s. Žilina z titulu pôžičky č.XXXXXX na meno poručiťa F. M., ku dňu smrti poručiťa vo výške - 3.531,29 € (podľa oznámenia Prima banka, a.s. Žilina pod č.6/N/2017 zo dňa 13.01.2017), pričom toto bezpodielové spoluvlastníctvo manželov sa vyporiadalo tak, že do dedičstva po poručiťovi patrí majetok, okrem iného aj pasíva, vo vzťahu k pohľadávkam Prima banka, a.s. Žilina, vyššie špecifikované v 1/2, t.j. z titulu osobného účtu vo výške - 1,96 €, z titulu pôžičky č.XXXXXX vo výške - 1.422,94 € a z titulu pôžičky č.XXXXXX vo výške - 1.765,645 € a pozostalej manželke L. M., nar. XX.XX.XXXX patrí majetok, okrem iného vo vzťahu k pasívam pohľadávky Prima banka, a.s. Žilina, špecifikované vyššie, všetky v 1/2, t.j. z titulu osobného účtu vo výške - 1,96 €, z titulu pôžičky č.XXXXXX vo výške - 1.422,94 € a z titulu pôžičky č.XXXXXX vo výške - 1.765,645 €. V časti II. bola určená všeobecná hodnota majetku poručiťa na sumu 42.005,- € a výška dlhov poručiťa na sumu - 23.231,645 €, t.j. čistá hodnota dedičstva 18.773,355 €, keď sú tu zároveň uvedené náklady pohrebu po odpočítaní pohrebného príspevku vo výške - 615,55 € (znášala manželka poručiťa). V časti III. bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva, keď L. M., nar. XX.XX.XXXX, manželka poručiťa sa stala v celosti nadobúdateľkou hnutelnej veci v 1/2 osobného motorového vozidla Peugeot 406, EČV: O. v hodnote 500,- €, tiež nadobúdateľkou nehnuteľnosti rodinného domu so súp.č.XXX a tam špecifikovaných pozemkov v 1/2, spolu v hodnote 41.000,- €, ktoré tiež nadobudla v celosti s povinnosťou vyplatiť spoludedičku U. Q. dohodnutou čiastkou 4.700,- €, ako i spoludediča H. M. sumou 4.700,- €, pričom spoludedička L. M. výplatu nepožadovala. Zároveň sa žalobkyňa stala nadobúdateľkou pasív, všetky tam špecifikované pohľadávky v 1/2, vrátane pohľadávok Prima banka, a.s., vyššie špecifikované, ktoré

tiež nadobudla v celosti. Nadobúdateľom nehnuteľnosti, tam špecifikovaného pozemku, zapísaného na LV č.XXXX v hodnote 505,- € sa stal H. M. v 1/1 bez povinnosti výplaty, ktorá nebola požadovaná. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia tiež z bodu 5 vyplýva, že súd v súlade s § 195 ods. 1, 2, 4 C.m.p. zistil majetok a dlhy patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov poručiteľa a pozostalej manželky a schválil dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, uzatvorenú ústne do zápisnice o pojednávaní 11.04.2017, medzi pozostalou manželkou poručiteľa a deťmi poručiteľa ako dedičmi s vymedzením rozsahu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a jeho dlhov s uvedením hodnoty majetku a vymedzením, čo z tohto majetku patrí do dedičstva a čo patrí pozostalej manželke. V zmysle poučenia tohto rozhodnutia proti nemu bolo prípustné podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa doručenia u notára povereného Okresným súdom Zvolen, funkciou súdneho komisára.

Zo Žiadosti o vysporiadanie dedičstva po poručiteľovi zo dňa 02.05.2017 súd zistil, že sa jedná o tlačivo žalovaného, kde ako žiadateľ je uvedená žalobkyňa, ktorá s odkazom na osvedčenie o dedičstve č.18D/7/2017 požiadala o vysporiadanie dedičstva formou bezhotovostného prevodu prostriedkov z účtu poručiteľa vedeného v ich banke na tam uvedenom čísle účtu na bankový účet žiadateľa ako dediča, ktorý bol tam špecifikovaný a zrušenie vyššie uvedeného účtu poručiteľa.

Z dokladov Vklad v hotovosti, vystavené žalovaným zo dňa 02.05.2017, 09.05.2017 a 09.05.2017 súd zistil, že ako klient je tam uvedená L. M.Š., nar. XX.XX.XXXX, s tým, že pri názve účtu F. M., typ účtu osobný účet, bola dňa 02.05.2017 vložená suma 23,- €, pripísaná na tam uvedený účet v sume 22,- € + poplatok za vklad inou osobou 1,- €. Taktiež dňa 09.05.2017 bol vykonaný L. M., nar. XX.XX.XXXX vklad na účet č.XXXXXXXXXX/XXXX, názov účtu F. M., vo výške 4.057,54 €, z toho suma pripísaná na účet 4.055,04 € a 2,50 € poplatok. Tiež dňa 09.05.2017 bola L. M., nar. XX.XX.XXXX na účet XXXXXXXXXXXX/XXXX, názov účtu M. F., vložená suma 3.246,49 €, z toho suma pripísaná na účet 3.243,99 €, 2,50 € poplatok.

Z listu bankového ombudsmana v zastúpení právnikom Mgr. Sylviou Ďatelinkovou zo dňa 10.11.2017 súd okrem iného zistil, že bol adresovaný žalobkyňi, označený ako Podnet č.BO/131/2017-Odloženie, keď žalobkyňa podala podnet voči žalovanému, v ktorom namietala jeho konanie v súvislosti s vyčíslením úverových pohľadávok ku dňu smrti jej manžela, s tým, že žiadala banku o vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré uhradila banke nad rámec svojho dedičského podielu stanoveného osvedčením o dedičstve. Následne bankový ombudsman vyzval Prima banku Slovensko, a.s. na vyjadrenie k tomuto podnetu, z ktorého okrem iného vyplýva, že na osobnom účte poručiteľa ku dňu jeho smrti bol evidovaný debetný zostatok - 3,92 €. Vo vzťahu k úverovej pohľadávke z titulu pôžičky č.XXXXXX, ku dňu smrti poručiteľa predstavovala nesplatená istina sumu 2.845,88 €, nesplatené príslušenstvo ku dňu smrti poručiteľa predstavovalo sumu celkom vo výške 191,38 €, z toho riadne úroky sadzba 15,90 % ročne 127,51 €, úroky z omeškania 5 % ročne 1,21 € a poplatky 62,66 €. Vo vzťahu k úverovej pohľadávke z titulu pôžičky č.104300 uviedli, že ku dňu smrti poručiteľa predstavovala nesplatená istina sumu 3.531,29 € a nesplatené príslušenstvo ku dňu smrti poručiteľa predstavovalo sumu celkom vo výške 266,46 €, z toho riadne úroky sadzba 15,9 % 201,26 €, úroky z omeškania sadzba 5 % ročne 2,02 € a poplatky 63,18 €. Na záver bankový ombudsman uviedol, že z vykonaného dokazovania má za preukázané, že jednotlivé úverové pohľadávky boli uhradené nad rámec jej dedičského podielu judikovaného v Osvedčení o dedičstve, čo banka svojim vyjadrením sama potvrdila, keď zo stanoviska banky vyplýva, že je zrejme, že suma 7.321,03 € nezodpovedá polovici podielu nadobudnutých pasív, avšak poukázali na skutočnosť, že zo strany nej ako tretej osoby išlo o dobrovoľné plnenie. V nadväznosti na uvedené skutočnosti mal bankový ombudsman za to, že tento stav vykazuje znaky bezdôvodného obohatenia, čo však je už vecou preskúmania a dokazovania v rámci civilného sporového konania (súdu), kam sa môže v prípade potreby obrátiť za účelom ochrany svojho práva (vydania bezdôvodného obohatenia). Na záver tiež vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav bankový ombudsman v zmysle tam citovaných ustanovení zákona č.391/2015 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov uviedol, že jej podnet odkladá, nakoľko zo zistených skutočností počas alternatívneho riešenia sporu je zrejme, že banka neporušila jej spotrebiteľské práva podľa predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

Z listovej komunikácie medzi žalobkyňou resp. jej právnym zástupcom a žalovaným súd okrem iného zistil, že k sťažnosti žalobkyne, ktorú prijali dňa 18.05.2017 ohľadne výšky sumy zaplatených spotrebných úverov, žalovaný uviedol, že úvery poručiteľa boli zosplatené dňa 30.12.2016 z dôvodu porušenia zmluvne dohodnutých podmienok, pričom na základe zistenia úmrtia klienta banka nahlasuje pohľadávky do dedičského konania prostredníctvom prihlášky, pričom ich výšku banka vyčísľuje ku dňu smrti klienta, t.j. k 06.01.2017, pričom s odkazom na tam citované znenie Všeobecných obchodných podmienok žalovaného produkty klienta banka ďalej spoplatňuje podľa platného Sadzobníka poplatkov a účtuje dohodnuté úroky, s tým, že úverové pohľadávky boli úročené až do dňa ich reálneho a úplného splatenia, t.j. 09.05.2017. Listom zo dňa 01.10.2018, ktorý bol v zmysle fotokópie poštovej

doručenky doručený žalovanému dňa 05.10.2018, vyzval právny zástupca žalobkyne žalovaného na úhradu predmetnej pohľadávky vo výške 939,94 €, v ktorom sú uvedené skutočnosti zhodné s podaným žalobným návrhom, s tým, že žalovaného vyzval, aby predmetnú sumu uhradili na účet jeho klientky do 7 dní od doručenia tejto výzvy, v opačnom prípade budú vymáhať predmetnú pohľadávku súdnou cestou. Na túto výzvu reagoval žalovaný podaním zo dňa 23.10.2018, v tom zmysle, že predložená plná moc právnym zástupcom žalobkyne nebola pre nich akceptovateľná, a teda nie sú oprávnení mu v predmetnej veci poskytnúť žiadne informácie, pričom žiadali predložiť opätovnú žiadosť spolu s originálom plnej moci, v ktorej bude podpis splnomocniteľa úradne overený, resp. úradne overenú fotokópiu originálnej plnej moci, v ktorej bude podpis splnomocniteľa úradne overený s odkazom na tam citované ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok žalovaného.

Z výpisov z osobného účtu XXXXXXXXXX na meno F. M. za obdobie od 01.11.2016 do 04.05.2017 súd okrem iného zistil, že ku dňu 30.12.2016 bol evidovaný na tomto účte zostatok - 3,92 € a ku dňu 28.04.2017 bol zostatok vedený vo výške - 21,05 €, s tým, že od 30.12.2016 boli účtované mesačné poplatky za vedenie účtu - 3,90 €, 12.01.2017 poplatok za zrušenie trvalého príkazu - 1,50 € a dňa 04.05.2017 poplatok za príkaz na úhradu - 0,45 € a poplatok za hotovostný vklad - 0,50 €, s tým, že dňa 02.05.2017 bol realizovaný vklad v hotovosti vo výške 22,- €. Zostatok na účte následne k 04.05.2017 0,- €.

Z dokladu Obraty na účte súd zistil, že sú tu zaznamenané transakcie týkajúce sa tak úveru č.XXXXXX, ako i úveru č.XXXXXX, a to jednak poskytnutie úveru vo výške 3.100,- €, resp. 3.700,- €, výška jednotlivých účtovaných poplatkov, výška uhradených splátok úveru a tiež zmluvné pokuty za omeškanie.

Z dokladov História transakcií na úvere a História poplatkov uhradených na úvere súd zistil, že sa týkajú čísla úverov XXXXXX a XXXXXX, kde ako klient je uvedený F. M. a kde sú uvedené jednak plánované dátumy jednotlivých splátok, dátumy reálnych úhrad, celková suma jednotlivých splátok s uvedením, aká časť bola použitá na splátku istiny, aká časť na splátku úrokov a aký bol zostatok istiny po jednotlivých splátkach, s tým, že vo vzťahu k úveru XXXXXX je ako celková uhradená suma uvedená čiastka 4.051,35 €, z toho dňa 09.05.2017 sú uvádzané úhrady 2.800,56 €, 0,45 €, 163,39 € a 3x suma 54,37 €, celkovo splátka istiny 3.100,- €, splátka úrokov 951,35 €. Vo vzťahu k úveru č.XXXXXX je uvedená ako celková uhradená suma 4.574,09 €, z toho dňa 09.05.2017 je evidovaných 6 platieb, a to vo výške 202,76 €, 3.461,75 € a 4x suma 64,97 €, celkovo tak na splátky istiny bola uhradená čiastka 3.700,- € a na splátku úrokov 874,09 €. Vo vzťahu k histórii poplatkov uhradených na oba predmetné úvery súd zistil, že sú uvedené poplatky za poskytnutie úveru, poplatky za poistenie úveru, zmluvné pokuty za omeškanie a za zaslanie výzvy, pričom konkrétne pri úvere č.XXXXXX je uvedená celková suma vo vzťahu k uhradeným poplatkom 206,94 € a pri úvere č.XXXXXX celková suma 220,08 €.

7. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 460 OZ, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 470 ods. 1 OZ, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou.

Podľa § 470 ods. 2 OZ, ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiteľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

Podľa § 473 ods. 1 OZ, v prvej skupine dedičov poručiteľove deti a manžel, každý z nich rovnakým dielom.

Podľa § 482 ods. 1 OZ, ak je viac dedičov, vyporiadajú sa na súde medzi sebou o dedičstve dohodou.

Podľa § 195 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“), ak zaniklo manželstvo poručiteľa jeho smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho, vyporiada sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v konaní o dedičstve po poručiteľovi.

Podľa § 195 ods. 2 C.m.p., bezpodielové spoluvlastníctvo manželov sa môže vyporiadať dohodou medzi pozostalým manželom a dedičmi, uzavretou písomne alebo ústne do zápisnice, ktorá podlieha schváleniu súdom. Ak nedôjde k dohode, rozhodne o vyporiadaní súd.

Podľa § 195 ods. 3 C.m.p., ak sú medzi účastníkmi sporné skutočnosti o rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na sporný majetok sa neprihliada. Ustanovenie § 198 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 195 ods. 4 C.m.p., dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo rozhodnutie súdu o vyporiadaní obsahuje vymedzenie rozsahu majetku poručiteľa a jeho dlhov s údajom o hodnote majetku a určenie, čo z tohto majetku patrí do dedičstva a čo patrí pozostalému manželovi. Podľa § 579 ods. 1 OZ, smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

8. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná.

Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému uhradenia sumy 939,94 € z titulu bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť tým spôsobom, že žalovanému plnila vo vyššej sume než to zodpovedalo výške jej dedičského podielu, ktorý nadobudla po poručiteľovi - svojom manželovi F. M., nar. XX.XX.XXXX, resp. že žalovanému plnila vyššiu sumu, než bola pohľadávka, ktorú si žalovaný prihlásil do dedičského konania po poručiteľovi, resp. že žalovaný nebol oprávnený navýšiť svoju pohľadávku vo vzťahu k úrokom z úveru odo dňa nasledujúceho po smrti poručiteľa, a tiež, že žalovaný nebol oprávnený účtovať úroky z úveru po jeho zosplatnení, ku ktorému vo vzťahu k obidvom predmetným úverom malo dôjsť dňa 30.12.2016.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dedičstvo po poručiteľovi F. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, bolo prejednané Okresným súdom vo Zvolene prostredníctvom JUDr. Želmíry Boborovej, poverenej tunajším súdom funkciou súdneho komisára v tejto dedičskej veci, s tým, že v tomto konaní bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 11.02.2017, sp.zn.18D/7/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.04.2017, a ktorým bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva, z ktorej vyplýva, že s výnimkou pozemkov zapísaných na LV č.XXXX, parcely registra „E“, pre k.ú. Krupina, v celkovej hodnote 505,- €, ktoré nadobudol syn poručiteľa H. M., ostatné hnutelné veci, nehnuteľnosti, ako i pasíva v príslušných podieloch nadobudla v celosti žalobkyňa, pričom čistá hodnota dedičstva bola vyčíslená na sumu 18.773,355 €, s tým, že žalobkyňa bola povinná vyplatiť dvom spoludedičom čiastku každému vo výške 4.700,- €, t.j. spolu 9.400,- € a zároveň z tohto rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa znášala náklady spojené s pohrebom poručiteľa vo výške 615,55 €, to znamená, že nadobudla dedičstvo v čistej hodnote 8.868,355 € (18.773,355 € - 4.700,- € - 4.700,- € - 505,- € - hodnota nehnuteľností nadobudnutých iným dedičom) a v tejto výške zodpovedá žalobkyňa ako dedič za poručiteľovi dlhy, ktoré na ňu prešli poručiteľovou smrťou a tiež za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa, ktoré už uhradila vo výške 615,55 €, to znamená, že výlučne za poručiteľovi dlhy, ktoré na ňu prešli jeho smrťou zodpovedá ešte do sumy 8.252,81 €. Zo znenia vyššie citovaného ustanovenia § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že rozsah zodpovednosti každého dediča sa spravuje výškou ceny majetku, ktorý fakticky ten ktorý dedič nadobudol a nie podľa pomeru toho, čo by mal predstavovať ich dedičský podiel. Keďže v konaní nebolo medzi stranami sporné, že žalobkyňa v prospech žalovaného plnila sumu 7.321,03 €, nestotožnil sa súd s názorom žalobkyne, že plnila nad rámec jej dedičského podielu.

Zo znenia tiež vyššie citovaného ustanovenia § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zásade platí, že smrťou poručiteľa - dlžníka povinnosť plniť nezaniká, s výnimkou prípadu, keď jeho obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník, a zodpovednosť dedičov za dlhy poručiteľa je obmedzená len výlučne ustanovením § 470 Občianskeho zákonníka a nezávisí na tom, či konkrétny dlh bol zahrnutý do pasív dedičstva v konaní o dedičstve alebo nie. To znamená, že je právne irelevantné v tejto súvislosti, že žalovaný si v rámci predmetného dedičského konania vyčísľil svoje pohľadávky voči poručiteľovi ku dňu jeho smrti len vo výške istiny predmetných úverov resp. debetného zostatku na osobnom účte, s tým, že z listu bankového ombudsmana zo dňa 10.11.2017 vyplýva, že žalovaný evidoval ku dňu smrti poručiteľa aj príslušenstvo predmetných úverov, a to konkrétne úveru č.XXXXXX vo výške 191,38 € (riadne úroky, úroky z omeškania a poplatky) a vo vzťahu k úveru č.104300 predstavovalo príslušenstvo ku dňu smrti poručiteľa sumu 266,46 € (riadne úroky, úroky z omeškania a poplatky). S poukazom na tieto skutočnosti nemohla obstáť ani námietka žalobkyne, že plnila žalovanému bez právneho dôvodu, ak plnila v jeho prospech vo vyššej výške, než si žalovaný prihlásil svoje pohľadávky v celkovej výške v rámci dedičského konania, t.j. v sume 6.381,09 €. Samozrejme aj v tomto prípade je ale zodpovednosť dedičov za dlhy poručiteľa obmedzená ustanovením § 470 Občianskeho zákonníka v tom zmysle, že každý dedič zodpovedá za dlhy poručiteľa resp. za primerané náklady spojené s poručiteľovým pohrebom len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva a v prípade viacerých dedičov podľa pomeru každého z nich k celému dedičstvu.

Rovnako nebolo v konaní zo strany žalobkyne preukázané, že pokiaľ plnila v prospech žalovaného sumu 7.321,03 €, a to konkrétne vo vzťahu k bežnému účtu vedeného na meno poručiteľa sumu 22,- € na úver č.XXXXXX sumu 4.055,04 € a na úver č.104300 sumu 3.243,99 €, že by plnila nad rámec pohľadávok žalovaného, ktoré mu vyplývali z predmetných záväzkovoprávných vzťahov s poručiteľom. Inak povedané, žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz, ani nenavrhol vykonať nejaký dôkaz na preukázanie, že žalovanému zo zmluvy o bežnom účte do momentu zrušenia tohto bežného účtu nevznikla pohľadávka na úhradu poplatkov za vedenie účtu (napr. vo vzťahu k výške tohto poplatku v zmysle pôvodne dojednaných podmienok tohto záväzkovoprávného vzťahu), resp. že by úhrady, ktoré uskutočnil ešte poručiteľ spolu s vyššie uvedenými úhradami žalobkyne na jednotlivé úverové vzťahy, presiahli oprávnený nárok žalovaného vo vzťahu k vráteniu istiny, dojednaného riadneho úroku z úveru, poplatkov v dojednanej výške, ako i sankčných úrokov z omeškania pre prípad s omeškaním dlžníka s úhradou tohto dlhu, čiže ohľadne týchto skutočností žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, ale ani bremeno tvrdenia, keďže tieto skutočnosti v podstate ani nenamietala.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že v prospech žalovaného plnila bez právneho dôvodu s poukazom na to, že žalovaný nebol oprávnený účtovať úroky z úveru po jeho zosplatnení (t.j. po dátume 30.12.2016), súd sa ani s týmto právnym názorom žalobkyne nestotožnil, nakoľko zastáva názor, že pokiaľ veriteľ využije svoje zákonné a zmluvné právo, aby v dôsledku omeškania dlžníka s úhradou jednotlivých splátok úveru vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, vzniká dlžníkovi povinnosť vrátiť celú dlžnú sumu spolu s úrokmi okamžite, keďže došlo k predčasnému zosplatneniu celého úveru. Súd má totiž za to, že v rámci úverového vzťahu má veriteľ právo, aby mu dlžník vrátil dlžnú sumu - poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dojednanými úrokmi, s tým, že cena úveru, ktorú tvorí popri prípadne dohodnutej odplate, výška úroku, je daná už pri uzavretí úverovej zmluvy, keď následne je tento úrok rozpočítaný v závislosti od výšky poskytnutých peňažných prostriedkov na určitý počet splátok v konkrétnej výške. Podľa názoru súdu na takto dohodnuté podmienky zmluvy o úvere nemá vplyv fakt, že dlžník sa dostane do omeškania so splatením úveru resp. jeho časti, ale v takom prípade nastupuje sankcia za porušenie zmluvnej povinnosti, t.j. veriteľovi vznikne nárok na úrok z omeškania. Tento názor potvrdzuje aj samotné znenie § 506 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je veriteľ v prípade omeškania dlžníka oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, t.j. ak veriteľ využije právo odstúpiť od zmluvy o úvere, resp. vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vzniká mu nárok vrátiť celú dlžnú sumu okamžite, bez ohľadu na pôvodne dojednanú splatnosť a zároveň nárok na vrátenie úroku v celkovej dohodnutej sume, až do pôvodne dojednanej doby splatnosti úveru, inak povedané, veriteľ má v takom prípade nárok na to, aby mu dlžník ihneď vrátil všetky splátky úveru v pôvodne dohodnutej výške. Súd sa teda stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že by nemohol byť udržateľný taký právny názor, v zmysle ktorého by po zosplatnení úveru mal veriteľ nárok iba na vrátenie nesplatených častí istiny a riadneho úroku vypočítaného k dátumu zosplatnenia úveru, keďže by to znamenalo neoprávnenú a ničím neodôvodniteľnú výhodu dlžníka na úkor veriteľa, avšak na druhej strane tento súd dlhodobo zastáva názor, že výška odplaty veriteľa dojednaná formou riadneho úroku z úveru, pokiaľ ide o jej celkovú výšku, má byť určená pri vzniku tohto úverového vzťahu, spôsobom vyššie uvedeným a táto odplata nemá narastať z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou dlhu, resp. jednotlivých splátok, čiže veriteľ nemá nárok účtovať úrok z úveru až dovtedy, kým nedôjde k úhrade istiny, ale v takom prípade veriteľovi vznikne, okrem pôvodne dojednanej a vyčísliteľnej výšky úroku z úveru, aj nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy. S poukazom na tieto skutočnosti súd nemohol akceptovať ani túto ďalšiu námietku žalobkyne, ktorou zdôvodňovala svoj nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, konkrétne vo vzťahu k plneniu bez právneho dôvodu v prospech žalovaného.

Bez ohľadu na všetky vyššie uvedené skutočnosti, pre ktoré súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol, súd poukazuje tiež na fakt, že v rámci konania o dedičstve bolo zároveň vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a poručiteľa tak, ako to jednoznačne vyplýva z predmetného uznesenia Okresného súdu Zvolen zo dňa 11.02.2017, sp.zn.18D/7/2017, to znamená, že žalobkyňa okrem toho, že zodpovedala za poručiteľove dlhy ako jeho dedič do výšky ceny nadobudnutého dedičstva, bola vo vzťahu k žalovanému povinná plniť predmetné pohľadávky žalovanému z titulu predmetných úverových zmlúv resp. z titulu zmluvy o bežnom účte, aj na základe toho, že v rozsahu 1/2 tieto pohľadávky žalovaného ako pasíva žalobkyňa nadobudla v dôsledku predmetného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pritom žalobkyňa až prvýkrát v rámci tohto súdneho konania, potom čo súd vyslovil na pojednávaní dňa 26.06.2019 predbežné právne posúdenie veci, prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietla, že predmetné pohľadávky nemali patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak ani potom túto svoju námietku nijakým spôsobom nešpecifikovala a v žiadnom prípade nijakým spôsobom nepreukázala jej dôvodnosť.

Na okraj súd uvádza, že pokiaľ žalovaný vzniesol námietku svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní s odkazom na ustanovenie vyššie citovaného § 454 Občianskeho zákonníka, súd uvádza, že nakoľko sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému na základe skutkových okolností, ktoré uvádzala v podanej žalobe, aj v priebehu konania, vyplynulo, že sa tohto nároku domáha nielen z dôvodu, že plnenie, ktoré poskytla žalovanému, presiahlo hodnotu jej dedičského podielu, kedy by takáto námietka mohla byť relevantná, avšak keďže žalobkyňa svoj uplatnený nárok odvodzovala aj od iných skutkových okolností, ktoré boli podrobne vyššie uvedené, súd vyhodnotil túto námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tomto konaní ako nedôvodnú.

9. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalovaný v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, keďže bola žaloba zamietnutá, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
  1. sa týkajú procesných podmienok,
  2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.